



ת"פ (באר שבע) 51841-05-23 - מדינת ישראל נ' אריה לייב סוכבסקי ע"י

ת"פ (באר-שבע) 51841-05-23 - מדינת ישראל נ' אריה לייב סוכבסקי ע"י מחוזי באר-שבע
ת"פ (באר-שבע) 51841-05-23
מדינת ישראל

נגד

אריה לייב סוכבסקי ע"י

ב"כ עו"ד עקיבא מאיר

בית משפט השלום בבאר-שבע בשבתו בבית המשפט המחוזי
[28.01.2025]

כבוד השופטת נועה חקלאי

ע"י ב"כ עוה"ד זיו דניאלי

גזר דין

רקע

1. הנאשם הורשע לאחר שמיעת ראיות בעבירה של עינוי, התאכזרות והתעללות בבעל חיים, לפי סעיפים 2(א) ו-17(א) לחוק צער בעלי חיים (הגנה על בעלי חיים), התשנ"ד-1994 (להלן - "חוק צער בעלי חיים"). הנאשם זוכה מחמת הספק מהעבירה של החזקת בעל חיים מבלי לספק לו את צרכי מחייתו, מבלי לדאוג לבריאותו ומבלי למנוע התעללות בו לפי סעיף 1א2, ו-17(ב) לחוק צער בעלי חיים.
2. על פי עובדות כתב האישום בהן הורשע הנאשם, ביום 11.3.23 בשעה 20:00 או בסמוך לכך, הנאשם, בעלים של מכולת באשדוד, לכד חתולת רחוב במלכודת חתולים. הנאשם החזיק את החתולה כשהיא לכודה בתוך המלכודת 24 שעות, כאשר לאחר 10 שעות הכניס את החתולה, כשהיא בתוך המלכודת, לתוך מקפיא גלילות שנמצא בתוך מחסן המכולת, כשבמקפיא טמפרטורה של כמינוס 4 מעלות. הנאשם סגר את המקפיא והחזיק שם את החתולה עד אשר שוחררה על ידי הגב' ז'קלין בן שמעון (להלן: "ז'קלין"). בכך עינה הנאשם את החתולה, התעלל בה, והתאכזר אליה שלא כדין.
ראיות לעונש



3. מטעם ההגנה העיד הרב בן ציון חסיד, אשר מכיר את הנאשם מילדות. בעשר השנים האחרונות ההיכרות ביניהם התחזקה, הם מתפללים באותו בית הכנסת. לדבריו, הנאשם הוא איש של חסד ועזרה. הנאשם במשך 4-5 שנים התנדב בתקופת החגים ללוות ילדים בעלי מוגבלויות פיזיות מאוד קשות (שיתוק מוחין) וכל פעם שהתבקש על ידו להושיט עזרה הוא נענה בחפץ לב. הנאשם לא אחת תרם מצרכי מזון ואף סירב לקבל החזר עבור עלות המצרכים. לדבריו, הנאשם מעולם לא נכנס לויכוחים ועימותים עם אנשים, הוא אדם נוח לבריות. לדברי הרב בן ציון אירוע העבירה הוא מקרה חריג, מעידה חד פעמית אשר לא תקרה שוב לנאשם. לדבריו, הנאשם נשוי ואב ל-6 ילדים, מפרנס יחיד, קם מוקדם בבוקר ליגיע כפיו ומגיע בערב לבית הכנסת.
4. ב"כ הנאשם הגיש מסמכים המלמדים על מצבו הכלכלי הקשה של הנאשם (מסמכים מהבנק ומרואה החשבון), על תרומות שתרם הנאשם בשנה האחרונה למוסדות צדקה. טיעוני הצדדים לעונש:
5. ב"כ המאשימה הפנה לערכים המוגנים שנפגעו ממעשי הנאשם. לדבריו, מידת הפגיעה בערכים המוגנים היא ברף הגבוה ביותר. עוד הפנה לפסיקה המתייחסת למגמת ההחמרה בענישה בעבירות של התעללות בבעלי חיים. לדבריו, החתולה שוחררה על ידי המתלוננת ולא על ידי הנאשם עצמו אשר יכול היה להפסיק את ההתעללות והסבל שגרם לחתולה עוד קודם לכן. הנאשם היה אדיש לסבלה, הנאשם הכניסה למקפיא רק כדי שלא תרעיש ותבריא את לקוחותיו, והתייחס אליה כאל חפץ אשר מפריע לשגרת יומו.
- ב"כ המאשימה טען כי מתחם העונש ההולם נע ממאסר שיכול וירוצה בעבודות ועד מאסר בפועל של ממש, לצד קנס כספי וענישה נלווית.
- ב"כ המאשימה ביקש לזקוף לחובת הנאשם העובדה כי הנאשם כלל לא לקח אחריות על מעשיו, ובחר לנהל את משפטו עד תום. לדבריו, הנאשם אינו זכאי ל"הנחת הודיה". ב"כ המאשימה ביקש ליתן משקל להרתעת היחיד והרבים, ועתר להטיל על הנאשם 12 חודשי מאסר בפועל, 12 חודשי מאסר על תנאי, קנס בסך 15,000 ₪, התחייבות בסך 15,000 ₪ וצו הגבלה לפי סעיף 17(ו) בחוק צער בעלי חיים.
6. ב"כ הנאשם ביקש שלא לזקוף לחובת הנאשם את בחירתו לנהל הוכחות, בפרט בשים לב לכך שזוכה מאחת העבירות ולפערים העובדתיים בין כתב האישום לבין הכרעת הדין. לדבריו, הנאשם לא פעל מתוך רצון להתעלל בחתולה, להתאכזר אליה או לגרום לה סבל, אלא מתוך רצון לפתור בעיה שהסבה לו מצוקה בחיי היום יום, וכמובן טעה בשיקול דעתו.
- ב"כ הנאשם הדגיש כי החתולה לא נפגעה, וציין כי בפסיקת בתי המשפט ישנה אבחנה ברורה בין מקרים בהם נגרמו חבלות לבעלי החיים לבין מקרים שהסתיימו ללא חבלות (לדבריו, מקרים אלו חריגים בפסיקה שכן ברוב המקרים לא מעמידים לדין). ב"כ הנאשם הפנה לאסופת פסיקה.



ב"כ הנאשם הפנה לכך שהנאשם אדם נורמטיבי ללא עבר פלילי, נשוי ואב לשישה ילדים, מפרנס יחיד, במצב כלכלי קשה. לדבריו, המדובר באירוע חריג שלא משקף את התנהגותו של הנאשם בחיי היום-יום. לטענתו, אין סכנה להישנות עבירה והנאשם למד לקח, חש בושה ושילם מחיר כבד. לדבריו, הנאשם הביע חרטה עוד במהלך חקירתו. ב"כ הנאשם ציין את תרומתו של הנאשם לחברה. לדבריו, הנאשם תורם מכספו סכומים משמעותיים על אף הכנסותיו המועטות, והרבה מעבר ליכולתו. לטענתו, הטלת מאסר בפועל על הנאשם, גם אם בדרך של עבודות שירות יחסל את עסקו של הנאשם לחלוטין ויותר את משפחתו בחרפת רעב. על כן עתר ב"כ הנאשם להסתפק בענישה צופה פני עתיד.

7. הנאשם בדבריו האחרונים ציין כי חש בושה על מעשיו ורואה בכך מעשה חמור שלא אופייני לו, מעשה אשר נבע לדבריו, מהסבל שעבר ומתסכול באי מציאת פתרון בעניין. הנאשם ציין כי בעקבות ניהול ההליך המשפטי הוא היה שרוי במצב נפשי קשה מאוד, סבל ממתח ומאי וודאות. הוא היה מודאג ממצבו הכלכלי שהתדרדר בעקבות המקרה. לדבריו, בעקבות פרסום המקרה חלק מהלקוחות הפסיקו להגיע לחנות והכנסותיו ספגו פגיעה קשה. הנאשם, התנצל והביע חרטה על מעשיו, ציין כי מדובר במעידה חד פעמית והוא לוקח על כך אחריות. הנאשם ביקש להתחשב בו ובילדיו אשר נפגעים גם הם ממצבו. לדבריו, עצם ניהול ההליך ומה שחווה מאז האירוע, מהווה עבורו עונש מרתיע ומבקש להסתפק בכך. מתחם העונש ההולם

8. הערך המוגן בעבירה בה הורשע הנאשם הוא שמירה על בעלי החיים, על איכות חייהם, על בריאותם ומניעת התעללות בהם.

9. בית המשפט העליון עמד לא אחת על החשיבות בהגנה על בעלי החיים.

ראו למשל בג"ץ 9232/01 "נח" התאחדות הישראלית של הארגונים להגנת בעלי החיים נ' היועץ המשפטי לממשלה (11.08.03):

"על הצורך להגן על בעלי חיים נאמר כי הוא "מהווה חלק מתרבותנו ומתחושה פנימית ערכית ותועלתית כאחד בדבר החובה והצורך להגן על כל אשר נברא עלי אדמות ורוח חיים באפו" (בג"ץ 6446/96 הנ"ל לעניין העמותה) וכן הנאמר כי "חברה נאורה נמדדת לא רק ביחסה לבני אדם אלא גם ביחסה לבעלי החיים" (דברי ההסבר להצעת חוק צער בעלי חיים, תשנ"ב-1992 בעמ' 298).

ראו גם רע"א 1684/96 עמותת "תנו לחיות לחיות" נ' מפעלי נופש חמת גדר בע"מ ואח' 22.6.97 ('):



"... התעללות בבעל-חיים, התאכזרות אליו, עינוי, הינם מעשים בלתי מוסריים, בלתי הגונים ובלתי הוגנים. תחושת החמלה שאנו חשים כלפי בעל-חיים שמתעללים בו נובעת ממקום עמוק בלבנו, מרגש המוסר שבנו, רגש הנחרד נוכח פגיעה בחלש ובחסר-ההגנה. צוינו מלידה להגן על החלש, ובעל-חיים הם חלשים. בעל-חיים ליד האדם הוא כילד, תמים וחסר-הגנה. התעללות בילד תזעזע אותנו וכן היא התעללות בחיה. החיה - כמוה כילד - הינה תמימה. אין היא מכירה ברוע ואין היא יודעת כיצד להתמודד עמו. החיה מתקשה להגן על עצמה מפני האדם, והמלחמה בין האדם לבין החיה היא מלחמה בין מי שאינם שווים. האדם מצווה אפוא להגן על החיה כחלק מן הציווי המוסרי להגן על החלש. מצוות צער בעלי-חיים באה, אפוא, להגן על בעלי-החיים באשר הם, יצורים שהאלוהים נתן בהם נשמה. כל מי שאלוהים בלבבם, יעשו ככל שיוכלו - איש-איש ממקומו - כדי שהאדם לא יענה בעל-חיים, לא יתאכזר אליהם ולא יתעלל בהם. ומלבו של האדם נחצבה ההלכה ונחקקו החוקים להגנת בעלי-החיים."

ראו גם דבריו של כב' השופט ג'ובראן ברע"פ 8122/12 פחמאוי נגד מדינת ישראל (27.1.13):

"יש מקום להחמיר בענישה הנוגעת לפגיעה בבעלי חיים, הן חיות הבר הן חיות הבית. התאכזרות ופגיעה בבעלי חיים, מעבר לפגיעה העקיפה שהיא גורמת לבני האדם, מעידה על אטימות לב וקרות חושים. נדמה כי דווקא בעידן הנוכחי, עידן השפע הטכנולוגי, חשופים בעלי החיים לאלימות חריפה מבעבר. חדשות לבקרים אנו שומעים על ניסויים מעוררי פלצות הנעשים בחיות תמימות לצרכים מסחריים, על תנאי גידול ואחזקה אכזריים של בעלי חיים בתעשיית המזון, ועל צמצום מרחב המחיה הטבעי של בעלי חיים מוגנים המנסים לשרוד בטבע. ברי, כי ישנם מקרים בהם אין מנוס מפגיעה בחי ובצומח, בין אם לשם הצלת חיים אדם ובין אם לצורך פיתוח אנושי. יחד עם זאת, חובה עלינו להקפיד הקפדה יתרה לצמצם את הכאב הנגרם על ידינו, בייחוד כאשר מדובר במי שאת זעקותיו אנו מתקשים לשמוע, ושאנו יכול לעמוד על זכויות. מהלך זה, להגנת האנושיות שבנו על ידי צמצום פגיעתנו בבעלי החיים הסובבים אותנו, צריך להשפיע על כלל תחומי המשפט, ובתוכו אף על המשפט הפלילי."

10. מידת הפגיעה בערך המוגן היא משמעותית.

11. באשר לנסיבות ביצוע העבירה, נתתי דעתי לכך שהנאשם לכד את החתולה במלכודת במשך 24 שעות, והיא שוחררה רק בשל הגעתה של ז'קלין למקום, לכך שלאחר 10 שעות בהן הייתה החתולה לכודה הכניס הנאשם את המלכודת, כשהחתולה בתוכה, למקפיא גלילות כשהטמפרטורה במקפיא הייתה מינוס 4 מעלות. נתתי לדעתי לכך שרגלי החתולה קפאו וגם על המלכודת נצבר קרח, לכך שאין אינדיקציה לכך שההתעללות בחתולה גרמה לה פגיעות בגוף. אני ערה לדברי הנאשם כפי שעלו במהלך ניהול ההוכחות כי מעל שנה סבל מהחתולה, ששהתה שעות רבות במכולת, לעתים היה מגיע בבוקר ומגלה מזון נגוס, לעתים הייתה עושה צרכיה במכולת, וכי במשך תקופה ארוכה ניסה להרחיקה ללא הצלחה. נתתי דעתי לכך שלדבריו, נוכחות החתולה במכולת הרתיעה את לקוחותיו, הרתיעה את אשתו ופגעה בעסקיו.

נתתי דעתי לטענת הנאשם כי לא תכנן להמית החתולה, אלא לשחררה רחוק מהמקום. עם זאת כאמור, החתולה הוחזקה במלכודת 24 שעות ושוחררה רק על פי דרישת ז'קלין אשר הגיעה למקום. עצם ההצטיידות במלכודת חתולים, מלמדת על תכנון מוקדם, לכל הפחות לשלב של לכידת החתולה במלכודת.



12. על מדיניות הענישה הנוהגת ניתן ללמוד מפסקי הדין הבאים:

· עפ"ג (תל אביב) 28015-05-21 מדינת ישראל נ' מוריסון (14.7.21): המשיב הורשע על פי הודאתו בביצוע עבירות של התעללות בבעלי חיים לפי סעיפים 2 ו-17(א)(1) לחוק צער בעלי חיים (ו-2 עבירות איומים נוספות). התעלול קשות בכלב שהיה ברשותו, קשר רגליו האחוריות, והטיח בו מכותיו מספר רב של פעמים, בעוד הכלב מייבב, המשיב אף קשר הכלב ברגליו והניח זמם על פיו, המשיב תיעד ההתעללות בסרטון. בכתב האישום לא צוין כי לכלב נגרמו חבלות. את מעשי ההתעללות ניצל המשיב כדי להשיג את הסכמת המתלוננת, עימה היו לו בעבר קשר רומנטי, לחדש את יחסיה עימו. המשיב איים על המתלוננת שבגלל שפגעה בו הוא יפגע בכלב. בית משפט קמא קבע כי מתחם העונש ההולם נע בין 10-2 חודשי מאסר וגזר על המשיב חודשיים מאסר בעבודות שירות, מאסרים מותנית, פיצוי למתלוננת וצו בהתאם לסעיף 17(א) לחוק. בית המשפט המחוזי, בהסכמת הצדדים החמיר את עונשו של המשיב והעמיד את תקופת המאסר על 4 חודשים לריצוי בדרך של עבודות שירות. בית המשפט המחוזי ציין כי - "אנו רואים להבהיר כי בעבירות מסוג זה ובהינתן רמת האלימות שמדובר בה, העתירה להטלת עונש מאסר שירוצה מאחורי סורג ובריח איננה מופרכת ויש להניח כי בעתיד תוחמר הענישה בעבירות אלה ותכלול גם ענישה של ריצוי מאסר בכלא ממש."

· עפ"ג (מרכז) 53278-10-20 כהן נ' מדינת ישראל (21.6.21): המערער הורשע על פי הודאתו בביצוע עבירה של עינוי והתאכזרות בבעלי חיים לפי סעיפים 2 ו-17(א)(1) לחוק צער בעלי חיים. המערער, בעלים של כלבה מסוג פיטבול, הגיע לתחנת הסגר, שם שהתה הכלבה, ולאחר שצעק וגידף את העובדים במקום, בעט בעיטה חזקה בצווארה ובראשה של הכלבה, במקום בו נתפרה (בשל אירוע נשיכה שהתרחש 3 ימים קודם). הבעיטה לא גרמה לחבלות לכלבה. בית משפט קמא קבע כי מתחם העונש ההולם נע ממספר חודשי מאסר ועד 10 חודשי מאסר בפועל, וגזר על המערער חודשיים מאסר בפועל לריצוי מאחורי סורג ובריח, מאסר על תנאי וקנס בסך 1,000 ₪. בית המשפט המחוזי מצא להקל בעונשו של העותר, בשל נסיבותיו האישיות החריגות ועל רקע קרבתו לסייג בשל הנמכה קוגניטיבית. בית המשפט המחוזי, קיבל את הערעור, ביטל את רכיב המאסר בפועל, העמיד את הקנס על סך 2,000 ₪ ונתן צו לפי סעיף 17(ו) לחוק.

· עפ"ג (ב"ש) 25094-03-20 מדינת ישראל נ' בועז בשארי (3.6.20): המשיב הורשע בביצוע עבירה של עינוי, התאכזרות והתעללות בבעל חיים לפי סעיף 2(א) ו-17(א) לחוק צער בעלי חיים. המשיב קשר את הכלב של שכנו לחלק האחורי של רכבו ונסע עמו למרחק 700 מטר, כשהכלב נגרר על הכביש החם. לכלב נגרמו שפשופים בכפות רגליו ובברכיו, עד כדי שאיבד את הכריות המרכזיות שלו. בית משפט קמא הרשיע את המשיב (על אף המלצת שירות המבחן להימנע מהרשעה), קבע כי מתחם העונש ההולם כולל מאסר מותנה, קנס כספי שנע בין 3,000 - 8,000 ₪ והתחייבות כספית, וגזר על המשיב 3 חודשי מאסר על תנאי, קנס בסך 6,000 ₪ והתחייבות בסך 12,000 ₪. בית המשפט המחוזי ציין כי - "אכן מדובר במעשה שיש בו משום אטימות כלפי בעל חיים חסר ישע, אולם, מנגד מדובר באירוע נקודתי וקצר שאינו מעיד על כוונה לגרום לפגיעה בבעל החיים אלא הוא ביטוי של שיקול דעת מוטעה ופזיז; מהירות הנסיעה של המערער ברכב היתה אטית יחסית; ולמרבה המזל גם הנזק שנגרם לכלב איננו חמור - כעולה גם ממכתבו של בעליו". בית המשפט המחוזי קבע כי מתחם העונש ההולם שנקבע היה צריך לכלול גם מאסר בפועל כמסר המבטא את החומרה של העבירה והצורך בהרתעה מפני ביצועה, והחמיר בעונשו של המשיב על דרך הוספת 120 שעות של"צ. יתר רכיבי גזר הדין נותרו ללא שינוי.

· עפ"ג (מרכז) 10933-06-19 מדינת ישראל נ' צרפתי (22.10.19): המשיב התעלל בכלבה קטנת מימדים שהייתה בבעלותו. המשיב הרים את הכלבה בגסות מצווארה, השליכה פנימה אל מבואת כניסה ללובי בניין, הרימה שוב מהצוואר והשליכה באוויר תוך שבעט בה בחוזקה לכיוון המעלית. הכלבה הוטחה בעוצמה ונגרמו לה חבלות, כאבים וסבל. בית משפט קמא נמנע מהרשעת המשיב (על אף תסקיר שלילי בעניינו). בית המשפט המחוזי קיבל את הערעור, הרשיע את המשיב, והטיל עליו חודשיים מאסר לריצוי בעבודות שירות. בית המשפט המחוזי ציין כי מעשיו של המשיב היו אכזריים באופן קשה, ולא היה מקום להקל עימו.

· עפ"ג (נצרת) 1260/05 ירמקוב גאורגי נ' מדינת ישראל (11.10.05): המערער הורשע לאחר שמיעת ראיות בביצוע עבירה של עינוי, התאכזרות והתעללות בבעל חיים לפי סעיפים 2(א) ו-17(א) לחוק צער בעלי חיים (הגנה על בעלי חיים), התשנ"ד-1994. המערער התעלל והתאכזר לחתול, הכניסו למלכודת שממנה נפל החתול לשקית ניילון אטומה, בעוד המערער אוטם את השקית בחוט תיל ומשאיר את החתול להיאבק על חייו. המערער נדון ל-5 חודשי מאסר על תנאי, קנס בסך 2,500 ₪ והתחייבות בסך 3,000 ₪. בית המשפט המחוזי דחה את הערעור וקבע כי - "המערער עשה דין לעצמו בנה מתקן ללכידת חתולי הרחוב תוך כוונה ללכודם בשקית, כאשר לטענתו פעל מתוך רצון להגן על שלומם ובטחונם של ילדיו. דרך זו רעה היא ויש לעוקרה מן השורש. חיה הינה יצור חסר ישע אשר אינו יכול להגן על עצמו, ואינה יכולה לתבוע עלבונה וכאבה ועלינו, בני האדם, לדרוש הגנה ובטחונה."



- ת"פ 25519-03-20 מדינת ישראל נ' כהן (6.10.22): הנאשם הורשע בהתאם להודאתו בביצוע עבירה של עינוי, התאכזרות והתעללות בבעל חיים לפי סעיף 2(א) ו-17(א)(1) לחוק צער בעלי חיים (הגנה על בעלי חיים), התשנ"ד-1994. הנאשם התעלל והתאכזר בגור חתולים, בן שישה שבועות, בעט בו ודרך עליו עם משקל גופו. לחתול נגרמו חבלות ושברים בגופו. בית המשפט קבע כי מתחם העונש ההולם נע בין מספר חודשי מאסר שניתן לרצות בעבודות שירות ועד 14 חודשי מאסר, לצד מאסר על תנאי, קנס ולעיתים פיצוי וגזר על הנאשם 3 חודשי מאסר על תנאי, צו מבחן למשך שנה וקנס כספי בסך 1,000 ש"ח.
- לפסיקה הנוגעת למקרים חמורים יותר, בהם מעשי ההתעללות גרמו לחבלות חמורות ואף למותו של בעל חיים ראו למשל: ת"פ (קריית) 16516-06-19 מדינת ישראל נ' אבבא נגה (28.7.22); ע"פ (מחוזי - באר שבע) 24205-01-16 רפאל לוי נגד מדינת ישראל (21.4.16); רעפ 4987/15 יהודה אריה סלפוצ'ניק נ' מדינת ישראל (19.7.15); עפ"ג (מחוזי - באר שבע) 13290-02-10 מדינת ישראל נגד קגן (15.10.10); עפ (חי') 2627/07 שלמייב אדרי נ' מדינת ישראל (3.1.08); עפ (נצ') 1260/05 ירמקוב גאורגי נ' מדינת ישראל (11.10.05).
13. לפיכך, אני קובעת כי מתחם העונש ההולם כולל רכיב מאסר שנע ממאסר קצר ועד 8 חודשי מאסר בפועל, לצד ענישה נלווית.
14. בעניינו של הנאשם אין הצדקה לחרוג לחומרה או לקולה ממתחם העונש ההולם.
15. בבואי לגזור את עונשו של הנאשם בתוך מתחם העונש ההולם, לקחתי בחשבון את השיקולים הבאים:
- נתתי דעתי לכך שהנאשם כפר במיוחס לו ובחר לנהל את משפטו עד תום. אני ערה לכך שניהול המשפט הביא לזיכוי מאחת העבירות שיוחסו לו, אך גם ביחס לעבירה שבה הורשע בחר שלא לקחת אחריות. אין בכך כדי להביא להחמרה בעונשו של הנאשם, אך הנאשם לא יהיה זכאי לאותה הנחת הודיה השמורה לאלו אשר בוחרים להודות ולקחת אחריות.
- על אף שהנאשם בחר לנהל את משפטו, מדובר במי שבהזדמנות הראשונה הביע צער וחרטה על מעשיו, עוד בשלב החקירה בטרם הגשת כתב האישום.
- גם בשלב הטיעונים לעונש הביע הנאשם צער רב על מעשיו, ושיתף כי חש בושה גדולה וחרטה.
- זקפתי לזכותו של הנאשם את היותו נעדר הרשעות קודמות.
- נתתי דעתי לנסיבותיו האישיות של הנאשם, להיותו נשוי, אב לשישה קטינים, מפרנס יחיד, אשר מתקיים בדוחק מעמל כפיו. נתתי דעתי להשפעת העונש שיגזר הן על הנאשם והן על משפחתו הגרעינית.



· נתתי דעתי לנזקים שנגרמו לנאשם כתוצאה מההליך המשפטי, הן הנזק הנפשי והן הנזק הכלכלי, לרבות פגיעה בהכנסותיו. התרשמתי כי הנאשם הורתע הרתעה של ממש מההליך המשפטי, וכי הסיכון להישנות עבירות הוא נמוך. משכך לא מצאתי כי יש צורך להחמיר עם הנאשם לשם הרתעת היחיד.

· נתתי דעתי לתרומתו של הנאשם לחברה ולקהילה, את נכונותו לעזור לזולת, את התנדבותו, ואפילו את מאמציו לתרום תרומות כספיות, על אף מצבו הכלכלי הקשה.

· מצאתי ליתן משקל לשיקול הרתעת הרבים, ולתרום למגמת ההחמרה בענישה בעבירות אלו.

16. לאור כל המפורט, לא מצאתי כי ניתן להסתפק כעתירת הנאשם בענישה צופה פני עתיד, ענישה המהווה חריגה מהמתחם אותו קבעתי, אלא מצאתי לגזור את עונשו ברף התחתון של המתחם, הגם שלא בתחתיתו.

17. לפיכך, מצאתי לנכון ולמידתי גזור על הנאשם את העונשים הבאים:

א. הנני מטילה על הנאשם מאסר לתקופה של חודשיים.

המאסר ירוצה בדרך של עבודות שירות, במועצה דתית אשדוד בכתובת: הנריטה סולד 1.

הנאשם יועסק 5 ימים בשבוע, עד 8.5 שעות עבודה יומיות.

הנאשם הביע את הסכמתו לרצות את עונש המאסר בעבודות שירות.

על הנאשם להתייצב לתחילת ריצוי המאסר ביום 3.3.25 בשעה 08:30 במשרדי הממונה על עבודות שירות במפקדת מחוז דרום, יחידת עבודות שירות ב"ש.

מוסבר לנאשם כי עליו לבצע כל עבודות שמוטלות עליו במסגרת עבודות השירות על פי ההנחיות שתינתנה לו מעת לעת על ידי הממונה במקום וכל הפרה של עבודות שירות תגרום להפסקה מנהלית של עבודות השירות וריצוי עונש המאסר בפועל.

ב. מאסר בן 4 חודשים, וזאת על תנאי למשך 3 שנים מהיום לבל יעבור עבירה לפי הוראות חוק צער בעלי חיים.

ג. קנס בסך 2500 ₪ אשר ישולם לטובת הקרן להגנה על בעלי החיים מכח חוק צער בעלי החיים. הקנס ישולם ב-5 תשלומים חודשיים רצופים ושוויים תשלום ראשון לא מיום 1.3.25. הקנס יופק על יד הקרן וישלח על ידי המאשימה לב"כ הנאשם.

ד. ניתן בזאת צו לפי הוראות סעיף 17(ו)(לחוק צער בעלי חיים, המגביל את הנאשם מלהחזיק בעל חיים לתקופה של שנתיים מהיום.

ככל שיש בתיק מוצגים אלו יושמדו או יעשה בהם כל שימוש בהתאם לשיקול דעתה של הרשות.

זכות ערעור תוך 45 יום מהיום.

ניתן היום, כ"ח טבת תשפ"ה, 28 ינואר 2025, במעמד הצדדים.